# Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

**Rok 1903.** Wydano i rozesłano dnia 5. czerwca 1903. **Część IX.**


Nr. 42.

## U s t a w a

z dnia 3. kwietnia 1903, w przedmiocie zezwolenia Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach na zaciągnięcie pożyczki w kwocie 20.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Reprezentacyi powiatowej w Przemyślanach zezwala się w myśl §. 24. ustawy o Reprezentacyi powiatowej na zaciągnięcie imieniem powiatu pożyczki w kwocie 20 000 koron na wykończenie budowy drogi gminnej I. klasy z Kurowic do Bohdanówki.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 3. kwtetnia 1903.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 43.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego z 20. marca 1903 L. 20.402, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43.) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 30. maja 1892 (Dz. u. kr. Nr. 33.) koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

## Art. I.

Radzie powiatowej w Kamionce strumiłowej przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Pełtwi w Busku przy drodze powiatowej Jabłonówka-Busk-Rakobuty, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

## Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 20. marca 1903.

Marszałek krajowy:
**Andrzej Potocki** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 44.

# O b w i e s z c z e n i e

## Prezydyum c. k. Namiestnictwa z 24. kwietnia 1903 L. 4672/pr., o poborze dodatków do podatków bezpośrednich na rzecz funduszu krajowego, w czasie od 1-go maja do 31-go października 1903.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej zezwolić, ażeby w myśl uchwały Wydziału krajowego na pokrycie potrzeb krajowych pobierano prowizorycznie dodatki krajowe w czasie od 1 maja do 31 października 1903, według wymiaru ustanowionego na rok 1902 i pod warunkami unormowanymi Najwyższem postanowieniem z dnia 1. lipca 1898.

Według tego Najwyższego postanowienia pobierany będzie:

1. dodatek do państwowego podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klasowego i do 5% podatku od domów wolnych od podatku w wysokości 60 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków;

2. dodatek do podatków bezpośrednich osobistych, zaprowadzonych ustawą z dnia 25. października 1896, Dz. pr. p. Nr. 220, z wyjątkiem podatku osobisto-dochodowego, w wysokości 66 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków, nie naruszając co do podatku pensyjnego od wyższych poborów służbowych uwolnień, unormowanych Najwyższem postanowieniem z dnia 25. listopada 1858, ogłoszonem rozporządzeniem c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 27 listopada 1858, Dz. pr. p. Nr. 220.

W mieście Krakowie, tudzież w powiatach krakowskim i chrzanowskim pobierany będzie dodatek do podatków wymienionych w ustępie 1. w wysokości 49 h, a do podatków wymienionych w ustępie 2. w wysokości 55 h od każdej korony całej przypisanej należytości tych podatków.

Wskutek rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21 kwietnia 1903, L. 17.581, podaje się to obwieszczenie do publicznej wiadomości.

Za c. k. Namiestnika:
**Lidl** w. r.

Nr. 45.

# Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. kwietnia 1903 L. 26.322, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Jasła na pobór dodatku gminnego do podatku spożywczego od wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie m. Jasła na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od wina przez przeciąg pięciu lat począwszy od roku 1903.

Lwów, dnia 7. kwietnia 1903.

Marszałek krajowy:
**Andrzej Potocki** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Józef Wereszczyński** w. r.

Nr. 46.

# Ustawa

z dnia 19. kwietnia 1903, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Przeworska, powiatu łańcuckiego, na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

§. 1.

Gminie miasta Przeworska zezwala się na pobór przez przeciąg lat dziesięciuopłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego, po 4 korony rocznie.

§. 2.

Postanowienia wykonawcze, oraz wskazanie wypadków, w których dozwolonem będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego.

§. 3.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 19. kwietnia 1903.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r.

Nr. 47.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 7. kwietnia 1903 L. 26.793, w przedmiocie zezwolenia gminie miasta Tarnopola na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa, zezwala gminie miasta Tarnopola na pobór 100% dodatku gminnego do podatku komsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat 5 począwszy od roku 1903.

Marszałek krajowy:
**Andrzej Potocki** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Józef Wereszczyński** w. r.

Nr. 48.

## Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. kwietnia 1903 L. 50.932, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 9. listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 102 o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, a zatwierdzone reskryptem c. k. Ministerstwa rolnictwa z 24. marca 1903 L. 548.

# Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 102, o uzupełnieniu obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim.

§. 1.

Uzupełnienie obwałowania Wisły między Dunajcem a Nowym Brniem w powiecie Dąbrowskim jest przedsiębiorstwem tego powiatu i ma być wykonane w myśl §. 6. ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kraj. Nr. 102. przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i Reprezentacyi powiatu Dąbrowskiego.

§. 2.

Za podstawę techniczną tego obwałowania służyć ma projekt krajowego biura melioracyjnego z r. 1900, który preliminuje koszta robót na 2,200.000 Koron, ze zmianami zarządzonemi przez Ministerstwo rolnictwa.

Projektowane obwałowanie obejmuje następujące roboty:

1. podwyższenie i uzupełnienie wału nadwiślańskiego między Dunajcem a Nowym Brniem wraz z budową potrzebnych szluz i przepustów, tudzież rowów dopływowych i odpływowych dla objektów wałowych;

2. podwyższenie lewego wału Nowego Brnia od Wisły do mostu powiatowego w Słupcu wraz z budową 1 szluzy i 1 przepustu;

3. korekcyę i wykonanie kanałów osuszających wraz z budową potrzebnych objektów (mostów i przepustów);

4. Utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat jedenaście i trwać ma od wiosny 1903 do jesieni 1913.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na wałach nadwiślańskich tudzież na wymienionych w §. 2. ust. 3. kanałach osuszających.

§. 4.

Koszta projektowanych robót melioracyjnych, tudzież koszta kancelaryjne komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu budowy, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 102.

Zarząd funduszu budowy spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§. 5.

Oznaczone w §. 3. ustawy z dnia 9. listopada 1902 Dz. u. kr. Nr. 102, datki kraju, państwa i powiatu Dąbrowskiego mają być wpłacone do funduszu w sposób następujący:

a) datek funduszu krajowego w kwocie 990.000 Koron w jedenastu równych ratach rocznych po 90.000 K od roku 1903 do roku 1913.

b) datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 990.000 K z zastrzeżeniem konstytucyjnego zezwolenia w jedenastu ratach rocznych od r. 1903 do r. 1913.

c) datek powiatu Dąbrowskiego w kwocie 220.000 K w jedenastu równych ratach rocznych po 20.000 K od r. 1903 do r. 1913.

Zapasy kasowe funduszu budowy lokowane być mają na 3% w rachunku bieżącym w Banku krajowym.

§. 6.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy dwom zaprzysiężonym urzędnikom technicznym

pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego. Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t p. dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców, przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetru melioracyjnego otrzymają kierownicy budowy za czas czynności w tym perymetrze t. j do terminu zastanowienia robót mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały miesięczny dodatek budowlany, odpowiadający trzydziestokrotnej wysokości dyet. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy zaliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej wyznaczonej poza obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytości II. kl., przy podróży drogowej 26·4 gr. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 K dziennie. Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy. Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

## §. 7.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, zawiadują funduszami budowy asygnowanymi przez Wydział krajowy i przechowują je u siebie, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie

wydatków pokrytych z tych fynduszów, które ma być należycie udokumentowane. Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków, określa szczegółowa instrukcya rachunkowa.

§. 8.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracyi, odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają takowe bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu, wypracowują szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bieżącego w miarę długości, uwidocznionej w planie przeglądowym, sporządzają warunki budowy i dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wniosek w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców. W szczególności kierownicy budowy koramizują kwoty delegatów na asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których delegaci mają uskuteczniać wypłaty; prowadzą sami, lub za pośrednictwem podwładnych organów, dzienniki swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały, i wykonane roboty, i dzienniki budowy, utrzymują w porządku akta budowy (plany, kosztorysy raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.) a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania o postępie budowy, do których dołączają wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy, i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 9.

W razie, gdyby w czasie budowy, okazała się potrzeba zmiany w projekcie, służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winno kierownictwo budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 10.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierowników budowy orzeczenie po myśli §. 86. krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienie gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich dla ochrony wałów i rowów i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót: jak przekopów, szkarp brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy z delegatem Wydziału powiatowego, starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie nie dojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38.) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 11.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spisze kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń, należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 12.

Wykonanie robót ziemnych przy wałach, potokach i rowach, tudzież przeprowadzenie wykupna gruntów i odszkodowań, upoważniony jest Wydział krajowy oddać powiatowi Dąbrowskiemu za sumę ryczałtową, wykazaną w kosztorysie, która wynosi w rubryce robót ziemnych 1,272.864 K 66 h w rubryce zaś wykupno gruntów i odszkodowania 307.061 K 96 h.

Ewentualne przekroczenie kosztów preliminowanych w tych dwu rubrykach z wyjątkiem nadwyżki kosztów spowodowanych zmianą trasy wału nadwiślańskiego pokryć w takim razie winien wyłącznie fundusz powiatu Dąbrowskiego.

Wykonanie innych kategoryi robót ma się odbywać w zarządzie własnym przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem (dziennem) od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierowników budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów. W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§. 13.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zmieszczone następujące daty:

1. Stan powietrza;

2. liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur;

3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

4. odbiór materyałów budowlanych;

5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód, wyrządzonych wielką wodą;

6. polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

7. Uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 14.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałowi powiatowemu przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa jak i Wydziału powiatowego. Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracyi Państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłuża Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 15.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają zażądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego, delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata Wydziału powiatowego.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni, głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni. Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

§. 16.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczona na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa, c. k. Ministerstwu rolnictwa.

§. 17.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby, utworzoną będzie w myśl §. 54. ust. z dnia 30. marca 1888 Dz. u. p. Nr. 33. osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuta zatwierdzone przez Namiestnictwo. Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz budowy przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§. 18.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż, zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi powiatowemu oraz delegatom i kierownikom budowy.

Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału powiatowego, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 19.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 49.

## U s t a w a

z dnia 22. kwietnia 1903 dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zaprowadzająca zmianę w ustawie z dnia 8. grudnia 1881 Nr. 71. Dz. u. kr., o używaniu do stanowienia ogierów, będących prywatną własnością.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

I.

Postanowienia zawarte w §. 11. lit. *e)* ustawy z dnia 8. grudnia 1881 Dz. u. kr. Nr. 71. zmieniają się i mają brzmieć jak następuje:

c) Właściciel, który dopuści, by ogier jego dwuletni lub starszy pasł się razem z klaczami jakiegobądź wieku, podlega grzywnie do 100 K. Postanowienie to nieobowiązuje jednak w powiatach politycznych kosowskim i nadwórniańskim.

II.

Wykonanie tej ustawy, która wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia, poruczam Moim Ministrom rolnictwa i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 22. kwietnia 1903.

**Franciszek Józef** w. r.

**Koerber** w. r. **Giovanelli** w. r.

Nr. 50.

## Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 17. kwietnia 1903 L. 29.428, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Żółkwi koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy §. 9. ustawy z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie gminie miasta Żółkwi udzielonej ustawą z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich przedłuża się gminie miasta Żółkwi na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 22. maja 1897 Dz. u. kr. Nr. 32. z zastrzeżeniem, że zamiast powołanych w tejże ustawie postanowień ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885 Dz. u. kr. Nr. 39. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 24. września 1886 Dz. u. kr. Nr. 80. zastosowane być mają analogiczne postanowienia ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczego regulaminu drogowego z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Art. II.

Gmina miasta Żółkwi pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach a mianowicie:

1. na gościńcu rządowym ze Lwowa w zetknięciu się z drogą gminną od Błyszczywód;

2. na drodze ze Skwarzawy starej obok mostu;

3. na przedmieściu Glińskiem przy połączeniu się gościńca rządowego z drogą gminną do Krechowa;

4. na końcu Winnik na drodze prowadzącej do Zameczka;

5. przy ulicy Sznycerskiej;

6. na przedmieściu Turynieckiem obok rogatki poboru myta na drodze krajowej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h,

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła prowadzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h,

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnienie od opłat mytniczych lub o zniżenie takowych.

Art. IV.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów, dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. V.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art VI

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykyłu V.

Art. VII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. VIII.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich pokrywaniu z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy a względnie Wydział krajowy w myśl §. 25. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, względnie §. 35. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej opłatę kopytkową.

Art. IX.

Gdyby gmina miasta Żółkwi pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 7. lipca 1885 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 24. września 1886 względnie ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43. i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie, lub używały w sposób nie odpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego, lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych dróg, ulic i placów, niemniej też funduszów w myśl postanowienia §. 28. ust. 5. ustawy drogowej z dnia 7. lipca 1885, względnie §. 38. ust. 12. ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897.

Art. X.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Żółkwi pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 17. kwietnia 1903.

Marszałek krajowy:
**Andrzej Potocki** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Dr. Stanisław Dąmbski** w. r.

Nr. 51.

# O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. marca 1903 L. 23.818, dotyczące ustanowienia taksy leczenia w powszechnym szpitalu w Jarosławiu.

Na podstawie §. 9. ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. ust. kraj. Nr. 47. ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Jarosławiu dla dorosłych na 1 K 20 h a dla dzieci do lat 7-miu na 60 h dziennie począwszy od 15. kwietnia 1903 roku.

We Lwowie dnia 27. marca 1903.

Marszałek krajowy:
**Andrzej Potocki** w. r.

Członek Wydziału krajowego:
**Mieczysław Onyszkiewicz** w. r.